Merens: Cavall català- Mesteng

Autor:
Data de publicació: 23-10-2012

El cavall mérens, Mérens o de l'Ariège,encara de vegades anomenat poni de l'Ariége,és una raça catalana de petits sellons rústics i cavalls de tir lleugers amb un capa negre. És originari de la vall del'Arieja,als Pirineus centrals, al sud de França i al nord d'Espanya, propd'Andorra.

D'origen molt antic, té moltes similituds físiques amb els cavalls representats pels magdalenians fa 13.000 anys. Animal de treball dels pagesos de l'Arieja a la comarca de Foix durant segles, la motorització del transport i l'agricultura el van posar en perill a mitjans del segle xx. Els Mérens se salven de la desaparició de Lucien Lafont de Sentenac i comunitats d'inspiració hippie,abans de la bogeria per l'oci poni i eqüestri en la dècada de 1970,que reviu la seva cria. No obstant això, segueix sent bastant rar.

Un semental de pura raça Merens.

Regió d'origen

Regió
Ariège , França

Característiques

Morfologia
Cavall de sella i cavall de tir

Registre genealògic
[PDF] Estàndard de raça francesa [arxiu].

Cintura
1,45 m a 1,55 m1.

Pes
400 kg a 650 kg

Vestit
Sempre negre2,

Cap
Expressiu, amb un perfil recte o còncau3

Peus
Sòlid, de banyes negres2.

Caràcter
Calma i dòcil2

Estat de la FAO (conservació)
No amenaçat

Altre

Ús
Autoestop, TREC, acrobàcies en cercle,oci i esport

modificar

El cavall mérens, Mérens o Mérengais,encara de vegades anomenat poni de l'Ariége,és una raça catalana de petits sellons rústics i cavalls de tir lleugers amb un capa negre. És originari de la vall del'Arieja,als Pirineus centrals, al sud de França i al nord d'Espanya, propd'Andorra.

D'origen molt antic, té moltes similituds físiques amb els cavalls representats pels magdalenians fa 13.000 anys. Animal de treball dels pagesos de l'Arieja a la comarca de Foix durant segles, la motorització del transport i l'agricultura el van posar en perill a mitjans del segle xx. Els Mérens se salven de la desaparició de Lucien Lafont de Sentenac i comunitats d'inspiració hippie,abans de la bogeria per l'oci poni i eqüestri en la dècada de 1970,que reviu la seva cria. No obstant això, segueix sent bastant rar.

Es tracta d'un bon espectacle de salt, arnès i cavall acrobàtic,també utilitzat per al manteniment ecològic de les regions muntanyoses gràcies al seu peu segur i la seva duresa. En els últims anys, dos tipus de cria tendeixen a destacar dins de la raça, un es refereix al petit cavall massiu i rústic tradicionalment criat en semillibertat a les muntanyes pirinenques, l'altre l'animal modern i lleuger, també més esportiu, d'una selecció iniciada als anys 80. Els Mérens s'exportaven, entre d'altres, a l'illa de la Reunió i als Països Baixos.

Etimologia i terminologia
Aquest cavall es cria tradicionalment al poble de l'Arieja de Mérens-les-Vals.4 que va donar nom a la raça. Les granges nacionals de sementals l'anomenen "cavall Merens"1. El nom "Mérens" s'esmenta oficialment per primera vegada el 1866.5. Lætitia Bataille,especialista encria d'equins a França, considera incorrecte l'ús de "Mérens" per designar la raça, preferint la d'"Ariégeois", "cheval de Mérens" o « mérengais6 ». Jean-Louis Savignol, un criador tradicionalista, prefereix el nom "Méringais": "Un cavall mérens no és un Mérens, és un Méringais. Tothom diu "els merens". És com dir: el parisenc és un París. Mérens és un poble i una vall"7. Abans de 1998,aquest cavall també s'anomena "poni de l'Arieja" o "poni de Merens".

Història

Els ponis ibèrics, com aquest Asturcón i el Losino,són molt similars als Merens i probablement comparteixen el mateix

origen.

La història de la raça Merens està íntimament lligada a la de la seva terra d'origen, els Pirineus,com ho demostren molts mites i llegendes al respecte.8. La zona de cria està confinada durant molt de temps a la comarca alta de Foix.

Origen

Merens cavalls en llibertat prop del cim de la Carabasse.

L'origen dels Mérens és molt antic, es diu comunament que "es perd en les boires del temps". Aquest cavall és originari de la vall superior del'Arieja,propd'Andorra9. Segons obres públiques, l'avantpassat directe dels merens va arribar a aquesta vall durant el Quaternari,fa 15.000 anys. Aquest animal salvatge adaptat al clima fred pot estar desplaçant-se a les muntanyes per escapar de l'escalfament global que acompanya el final de l'última edat de gel.10. La teoria del metge veterinari Paul Prunet evoca un "cavall ària" de la segona migració nord-americana, uns 60.000 anys abans de la nostra era.11. En qualsevol cas, la raça probablement es remunta a temps prehistòrics, el seu aïllament durant diversos mil·lennis explicaria la seva notable homogeneïtat12. Un estudi espanyol el vincula al tronc de les anomenades races de cavall cantàbric-pirinenc(cántabro-pirenaico))13, que la fa similar a Garrano,Asturcón, Jaca Navarra i Pottok14. També té similituds genètiques ambl'Exmoor.15. La morfologia dels Mérens és el resultat del dur entorn de muntanya on viu16, recorda molt la dels cavalls magdalenians pintats i gravats a les parets de la cova de Niaux,fa uns 13.000 anys9,1, que representa els caps o cossos d'animals amb un pelatge dens adaptat a climes freds, un crani de forma merengaise, una característica "barba" sota les galtes, i pèls molt abundants17.

Les Merens poden ser d'origen ibèric, com la majoria de les races de cavalls dels Pirineus. S'assembla al Dole Gudbrandsdal,que és noruec, el Fell i el Dales,que són britànics, però a diferència d'aquest últim, els Merens mai han estat creuats amb el frisó.9,18. Una altra teoria es basa en el perfil còncau o rectilín d'aquests cavalls, una mica allunyat del dels cavalls ibèrics (que és convex), per afirmar que descendeixen de les muntanyes de tribus orientals que haurien vingut a instal·lar-se a l'Arieja.19. Gràcies a l'aïllament de la seva muntanya natal, els Mérens han patit molt poques creus estrangeres, potser principalment amb cavalls orientals.17. La seva morfologia evoca un parentiu llunyà amb ells, la seva marxa elevada i el cap "hispà" d'alguns animals també donen fe de possibles creus amb petits cavalls negres ibèrics, que s'assemblen molt a ell.10. Els seus possibles vincles amb els ponis britànics Fell i Dales,que tenen sorprenents similituds, segueixen sent desconeguts.17.

Els Merens són domesticats des del Neolític ol'Edat del Bronze,la selecció per l'home evoluciona gradualment el seu model cap a l'actual.20.

L'antiguitat i l'edat mitjana

El pog (o cim) des del qual s'aixeca el castell de Montségur hauria estat escalat per la princesa càtara Esclarmonde de Foix sobre un Merens.

Juli Cèsar esmenta petits cavalls negres que descriu amb precisió en el passatge dels seus Comentaris sobre les Guerres Gàl·liques,sobre la derrota de Crassus contra els sotiates i la seva cavalleria.21. Paul Prunet és el primer a apropar aquests animals als Merens22, però aquesta menció no permet establir un determinat vincle23. La ubicació dels Sotiates està objecte de controvèrsia, amb alguns autors situant-los aldistricte de Nérac,altres prop de Foix24. Els merens podrien haver estat utilitzats com a animal de càrrega pels romans, que se'l van emportar.17. Aquest petit cavall negre és conegut, i descrit, al llarg de l'antiguitat.25.

Les possibles merens també s'esmenten a l'Edat Mitjana. Les traces del cavall de Carlemany, Tencendur, són conegudes per la cultura popular als voltants de Bouan.26. Una famosa estatueta carolíninga que mostrava Carlemany en una petita muntanya va ser objecte d'un examen minuciós que va revelar l'animal com molt a prop dels Merens, amb una mida que no superava els 1,40 m a la creu.27. La llegenda de la fundació de l'Hospitalet-près-l'Andorra retrata un viatger que, al final de la seva força sota l'efecte del fred, hauria matat el seu cavall i s'hauria amagat en les seves entranyes encara fumejants jurant que construiria un petit hospital en aquests llocs si sobrevisqués.28.

Els càtars van establir a la regió reservada al cavall un lloc d'elecció, especialment a través de la seva creença en la transmigració de les ànimes.29, i una creença pecent a Pamiers és que els cavallers morts porten les seves muntures amb ells a l'Altre Món.30. Al segle XII, la princesa càtara Esclarmonde de Foix hauria pujat al cavall de Montségur a l'esquena d'un petit cavall negre amb un peu segur 31, i al segle xiv, els mateixos petits cavalls negres s'esmenten en els exèrcits de Gaston Fébus32.

Segles XVIII i XIX

Article relacionat: Mula dels Pirineus.

Els cavalls de l'Arieja són requisats per a la Grande Armée de Napoleó I,durant la campanya russa,la seva funció principal és disparar els canons33, com la majoria dels cavalls rústics presents en territori francès a principis del segle xix. Una llegenda popular a l'Arieja vol que s'hagin distingit durant el pas de la Berezina34.

Els Mérens es venen a la fira de Tarascon-sur-Arieja,comerciants de totes les principals ciutats dels voltants ho busquen. Aquest cavall sovint s'anomena "Tarascó",és conegut per la bona qualitat de les seves potes i la seva capacitat de conformar-se amb el menjar pobre.9. El 1872es va organitzar el primer concurs de races.5. A finals del segle xix, la qualitat dels cavalls pirinencs ja és coneguda per la cavalleria lleugera:

« (...) El cavall pirinenc de l'Arieja ofereix el tipus de cavall de muntanya molt acusat. Té moltes raons per a això. De fet, viu sis mesos a l'any en altiplans herbosos, elevats a 1000 metres i més sobre el nivell del mar. Adquireix una gran agilitat, molta habilitat, una seguretat meravellosa en la col·ció del peu, un temperament robust, una salut infal·lible, un ardor incansable. És el benefici d'una existència independent, més salvatge que domèstica. Els cavalls de l'Arieja només s'aprecien després d'haver-los utilitzat; però llavors un se sorprèn de la despesa d'energia de la qual són capaços, de la duresa que mostren en el treball més esgotador i durador. La seva reputació es fa en els regiments de cavalleria lleugera; tenen una excel·lent reputació allà, a causa dels bons serveis que obtenim d'ells"

— Jules Trousset, Grande Encyclopédie Illustrée d'économie domestique35

Del segleXX a l'era moderna

Mare i poltre Mérens en llibertat a les muntanyes.

Des de finals del segle xix, la raça gairebé va desaparèixer a causa de creus incontrolades36. A principis del segle xx,

alguns criadors dels pobles de L'Hospitalet-près-l'Andorra i Mérens-les-Vals lluiten contra aquestes creus estrangeres, i mantenen els poltres i farcits la conformació dels quals segueix sent la més propera a l'antiga raça.4. El cavall de Mérens és conservat per homes lligats a les seves tradicions i al seu "petit cavall del país"37, que sempre han utilitzat per la seva duresa i versatilitat1. Les protuberàncies es duen a terme en llibertat37, i els cavalls realitzen la transhumància cada any1. L'any 1908es posa en marxa un control de la cria per part del president de la Societat Agrícola de l'Arieja, Gabriel Lamarque, que vol reviure els concursos de races5,38. El 1933es va crear el sindicat de cria Mérens. La data de creació del llibre es remunta a l'any 1945.39. El 1948, aquest llibre de sementals va registrar vuit sementals sota el control de les granges nacionals de sementals.40 gràcies a Lucien Lafont de Sentenac,director de la granja nacional de tarbes5.

Decadència de la raça

El 1946,l'exèrcit va deixar definitivament d'utilitzar els Mérens com a cavall d'artilleria a les muntanyes, que correspon als inicis del declivi de la raça.9. La població va caure dràsticament durant la segona meitat del segle xx, amb la modernització del transport i l'agricultura.40. Al Senegal en la dècada de 1950,el Mérens es va utilitzar per provar la producció d'un cavall més robust que el Mbayar.41, però això no és suficient per reviure la raça. L'ús de Mérens en l'agricultura va durar fins a la dècada de 1970.1 després, com les races de cavall de tir,es cria per a la seva carn42 i pesat per convertir-se en un animal de sacrifici40. Les muntanyes de l'Arieja juguen un paper de santuari en evitar que aquest cavall, igual que diverses altres races locals com la vaca gascona i la raça d'ovella tarascó, desapareguicompletament.43. A principis de la dècada de 1970,els Méren estaven a la vora de l'extinció.1.

Reserva

Grup de cavalls a l'Arieja, incloent-hi diversos Mérens.

A principis de la dècada de 1970,només quedaven una quarantena de cavalls Mérens inscrits en el llibre de sementals de la raça.9. Aquest cavall és salvat de la desaparició per comunitats utòpiques que creuen en l'Apocalipsi Ecològic44. De fet, enmig del moviment hippy, les poblacions "marginals" es van establir als petits pobles de l'Arieja i van reactivar l'economia local, entre altres coses fent-se càrrec de la cria dels mérens.45. Al mateix temps, la història del semental semi-salvatge Bombó es converteix en un fenomen local.46. Aquest semental Mérens, orfe després d'un accident, és criat amb una ampolla i llet de cabra i després venut a un maquignon abans de tornar al seu país natal i guanyar un premi com a semental. Va morir a l'edat de vint anys, colpejat en alçada amb tot el seu ramat.47.

Al mateix temps, els Mérens van ser posats al dia com a animal recreatiu per Lucien Lafont de Sentenac,convertint-se en la primera raça francesa seleccionada voluntàriament per al mercatd'equitació d'oci. Els esforços dels criadors estan orientats cap al "fenomen del poni",de fet, el cavall Mérens passa a denominar-se "poni" per raons comercials i administratives.48. Gràcies a la bona gestió de la plantilla de la raça i a la comunicació a favor d'aquesta, els números s'estan reconstituint gradualment mitjançant l'ús de registres de forma inicial.9. Entre 1975 i 1985,el nombre de cavalls Mérens es va duplicar de 2.000 a 4.000 individus.48. Aquest rescat és un gran exemple de salvar una raça en perill d'extinció49.

Des dels anys 1980

El 1977, els Mérens van ser introduïts a l'illa de la Reunió,on la seva cria és ara part de l'economia local. Serveix com a muntura de senderisme eqüestri,i per a treballs de skidding50. Actualment és el mont més utilitzat en turisme eqüestre de l'illa51, i s'ha adaptat perfectament als relleus particularment pronunciats, així com al clima52. Passeja els turistes per regions volcàniques cobertes de cendra53. El 1983, va ser el torn dels Països Baixos per descobrir la raça: 30 cavalls van ser importats de França.54.

Existeixen quatre sementals cap de llinatge: Quart, Protester, Urani i Venjador, rehabilitat al voltant de 1985 gràcies als seus prestigiosos orígens que la converteixen en una de les joies de la raça. Més recentment, sementals com Nogaréde de l'Oum, Simboule la Fajole, Ségule du Coyt i Objecteur d'Uscla han aconseguit grans resultats reproductors.40. Un centre nacional del cavall de Mérens és obert pel SHERPA (Syndicat hippique des éleveurs de la breed pyrénéenne ariégeoise) en la dècada de 1990 a La Bastide-de-Sérou,per oferir suport a la salvaguarda de la raça.55. Presenta els

Mérens en un edifici amb un museu viu i un centre eqüestri56. El 1997, sherpa va oferir un Merens al ministre britànic Tony Blair.32. des d'aquest mateix any, el Mérens és una de les races de cavalls els criadors de les quals poden beneficiar-se de la "Premium per a races amenaçades d'abandonament" (PRME), en la quantitat de 100 a 150 €57. L'1 de gener de 1998,els Mérens van ser retirats del grup de "ponis" per les Granges Nacionals de Tacs,i classificats com un cavall de sang.40.

L'any 2000, jean-Louis Savignol va triar la primera cria de cavalls etiquetats com a ecològics i destinats a l'oci en lloc del consum humà. La seva dieta és totalment natural. Els cavalls estan desparasitats amb una barreja d'all i argila, el criador utilitzal'homeopatia il'osteopatia per tractar els seus animals i els fa realitzar transhumància cada any. Va haver de trobar tècniques i saber fer perduts durant dècades.58,59.

Descripció

Cap d'una merens

Els Merens solen tenir el físic d'un petit cavall de tir lleuger, és el mateix tipus de cavall rústic adaptat a la muntanya60, però els cavalls moderns tendeixen a allunyar-se cada vegada més del tipus original en esdevenir més "esportius"9. Reconegut per la seva elegància, es troba entre les 23 races de cavalls més belles del món segons la revista Cheval pratique 61.

Alçada i pes

Article relacionat: El pes del cavall.

El modern Mérens idealment es pot veure d'1,45 m a 1,55 m a la creu,cosa que el converteix en un cavall petit i mitjà.3, per un pes de 400 a 500 kg. La mida desitjada és d'1,49 m per als mascles i 1,45 m per a les femelles.2. Els menors d'1,47 m es poden considerar ponis per a algunes competicions esportives eqüestes. Els cavalls criats a les valls o a les planes són sempre més grans que els cavalls de muntanya, que mesuren uns 1,31 m62. El 1995, les mesures de referència realitzades per la FAO donen una alçada mitjana d'1,42 m, per un pes de 550 a 600 kg39.

Morfologia

Article relacionat: Morfologia del cavall.

El cavall Mérens ha de complir un estàndard morfològic per ser admès a la raça i registrat en el llibre de sementals des de la seva obertura el 1948. Els criteris d'admissió i l'estat han canviat diverses vegades2. L'aspecte general del Mérens modern és energètic, la seva musculatura sòlida, traspua una impressió de densitat, robustesa i una certa noblesa. Els seus teixits són de qualitat, fis i sedosos1,3.

Cap

Cap del semental Mérens Nickel de Vives.

El cap és sorprenentment expressiu, distingit62, amb un perfil generalment recte o molt lleugerament còncau63, un front pla i ample, orelles curtes, ben dibuixat i molt pelut per dins, ulls oberts, molt animats amb una expressió suau i ressaltats per arcs de celles lleugers. El cap està lleugerament unit a l'escot3. Una de les característiques de la raça és la presència d'una "barba" negra que creix sota les galtes62. Una estrella de capçalera és possiblement permesa per l'estàndard, però mai una balzane2.

Primera mà
L'escot es busca de longitud mitjana i ben orientat en merens moderns3, però sovint és curt i ample a la base, no molt elegant però recte i sòlid en els Merens del tipus antic62. Les espatlles es busquen mitjanes llargues i inclinades3 tot i que sovint són rectes62, el pit és obert, ample i profund. Les escorcolls es busquen i s'estenen a la part posterior3, s'agraeix una marcia marcada per a l'embalatge i el senderisme63, però com en la majoria dels cavalls de muntanya, els merens tradicionals tendeixen a tenir una àmplia i inèdita escates. El pas de la corretja és profund62.

Mà enrere i posterior
Més aviat llarga i ampla però ben suportada, l'esquena és generalment més curta en merens moderns que en cavalls del tipus antic, on és llarga i forta, com a conseqüència de la seva selecció per al paquet.17,63. Els flancs estan plens i descendeixen3. La línia superior recorda el poni de Dales17. Els ronyons estan ben units, amples i musculosos. La gropa és sovint doble, i empassada, amb una cua unida baixa17, es busca bastant rodó en cavalls moderns63.

Membres
Les extremitats són fortes amb una musculatura forta, juntes baixes, fortes i ben marcades.63. Els avantbraços són musculars i les cuixes ben avall3. Les extremitats tendeixen a ser bastant curtes, alguns cavalls tenen potes menys robustes del que es podria esperar, així com hocks tancats,un defecte recurrent en els cavalls de muntanya.17.
Els peus són de bona mida, amples, ben fets i molt forts, amb una banya negra i excepcionalment resistents, de manera que aquests cavalls poden treballar sense planxes17. Els balens són abundants9,3.

Truges
La cua de cavall és sempre llarga i subministrada, sovint aspra i aspra al tacte, lleugerament creperada3 i de vegades ondulada, un signe de parentiu amb cavalls ibèrics63. La cria única és la més apreciada, però també pot ser doble3. La cria i el toupet són característiques típiques dels cavalls rústics62, així com la cua proporcionada, una característica comuna dels cavalls de muntanya17.

Vestit

Article relacionat: Vestit negre del cavall.

El vestit és una de les característiques més recognoscibles del cavall Merens. Compost de pèls fins, ajustats i brillants62, sempre és negre zain ja que és l'únic color permès per l'estàndard de raça63. S'aprecien els reflexos rubicans, és a dir, petits punts més lleugers als flancs. Depenent de les estacions, l'abric pot tenir un aspecte lleugerament vermell, especialment a l'hivern.62,64. Els poltres solen néixer negres, grisos platejats o latte, i perden les seves coses després del deslletament.3. Genèticament, la majoria dels merens són negres homozigots. Aquest color és característic de la branca celta de cavalls originaris de la península Ibèrica. No obstant això, poc menys del 10% dels cavalls són heterozigots i porten un al·lel recessiud'alezan. Això pot causar el naixement d'un poltre d'alezan en cas de reproducció entre dos portadors heterozigots fenotípicament negres.65.

Temperament i manteniment
Els Merens són, com tots els cavalls de muntanya, d'un temperament tranquil i dòcil, dur en el treball, capaç de moure's en pendents severs.62. Està dotat d'un excel·lent caràcter i instal·lacions d'aprenentatge segons els seus aficionats3,63, però també pot tenir caràcter32. El relat d'un gran estudi sobre l'herabilitat del seu temperament es va publicar a Equ'idée el 201066. És versàtil, però sap seguir sent un cavall "de sang". Normalment molt rústic, viu tot l'any a l'aire lliure sense patir mal temps. Els Merens són coneguts per la seva franquesa, resistència, agilitat i peu segur. Les marxes es busquen el més extenses possible, caracteritzades per un fort compromís de les posteriors3.

Aquest animal requereix poca cura i està content amb els aliments pobres, fins i tot quan treballa62. És resistent al fred, però tolera molt malament la calor.17. Els poltres de meren neixen amb més freqüència a la neu, sense intervenció humana32. Normalment són manipulats i acostumats als humans des d'una edat primerenca.3. El Mérens s'aixeca fàcilment i gaudeix de la vida a l'aire lliure, preferiblement a la muntanya67. També té una resistència sorprenent a les propietats anticoagulants de la falguera verda,el consum de la qual sol causar suors sagnants i dolls d'orina sagnants

en altres cavalls.68.

Selecció

El cavall Merens es cria només en raça pura, els poltres estan registrats sota el títol d'ascendència69. La selecció de sementals és rigorosa, basada en proves molt selectives i en una obligació de presentació muntada a l'edat de 3 anys, a continuació s'assenyalen regularment aquests cavalls reproductors70. L'objectiu és produir cavalls amb un bon model i un caràcter excel·lent69. Les marxes són objecte d'una observació particular en els sementalsreproductors i tots els cavalls presentats en el concurs muntat de tres anys, que han de sotmetre's a una prova de doma,cordó, carruatge i creu, per després a una selecció al model. Es tracta d'una de les competicions de raça més rigoroses que existeixen, pretén obtenir una "progressió constant" en els subjectes de la raça69. Durant la puntuació, els cavalls mérens es puntuen d'acord amb cinc temes principals: la impressió general, el tipus en la raça, el model, la marxa, la impressió general sota la cadira de muntar o el producte si es tracta d'un subjecte de cria. Se'ls dóna una puntuació entre 0 i 10. Els broodmares s'avaluen durant els concursos de cria organitzats per les granges nacionals de sementals69.

XERPA

Logotip sherpa.

A França, la raça és gestionada pel SHERPA (Syndicat hippique des éleveurs de la race pyrénéenne ariégeoise), situat a La Bastide-de-Sérou,que compta amb uns 400 membres i 600 animals en el seu llibre de sementals. 55. SHERPA reuneix onze sucursals regionals que tenen com a objectiu connectar criadors i usuaris dels Mérens71. Les antenes són interlocutors locals per a les autoritats públiques i les granges nacionals de sementals,el seu paper és decidir l'orientació global de la raça a través de la comissió de llibres de sementals en col·laboració amb les granges nacionals de sementals, però també promoure els Mérens en fires i exposicions nacionals i internacionals. Publica un catàleg de la llista de criadors a contactar i dos butlletins tècnics a l'any. També organitza cada any les trobades nacionals de la raça a Bouan71.

Tipus de muntanya i tipus esportiu

La cria francesa es divideix entre dos corrents de pensament, els criadors tradicionalistes busquen preservar el tipus original, el del tret lumíger aixecat a les muntanyes durant tot l'any i posseïnt qualitats de duresa, mentre que un altre corrent, resultant de la reconversió dels Mérens en un cavall d'oci en la dècada de 1980,tendeix a transformar el model d'animals per fer-los cavalls molt més esportius, capaç de satisfer un genet per a la pràctica de la majoria d'esports eqüestri. La conversió dels Merens en animals esportius era necessària per assegurar la supervivència de la raça en el moment del seu declivi, però es va convertir en una font de tensió entre criadors i usuaris d'aquest cavall.72.

Transhumància

Cavall mérens a les muntanyes durant l'estiu.

Article relacionat: Transhumància.

El departament de l'Arieja és famós per les transhumàces que hi tenen lloc cada any per a bestiar boví, oví i equins, els Mérens no són una excepció ja que al juny,uns pocs centenars d'aquests cavalls estan "muntats a l'estiu" a 1.500 m d'altitud i a les muntanyes, on viuen en estat semi-salvatge i no es molesten pel terreny accidentat i els camins costeruts, ni per tempestes i variacions climàtiques. Baixen al'octubre per passar l'hivern a les valls40.
Aquestes transhumàces s'han tornat a posar en marxa al departament del'Arieja per l'associació "Autrefois en Couserans",que treballa des de l'any 2000 amb els actors de la cria de cavalls de la comarca i promou els mèrits d'un retorn a les tradicions antigues73. 500 cavalls es transhumen cada any als Pirineus74. Els ramats solen estar dirigits per una euga experimentada que porta una campana al voltant de l'escot, com es fa en el bestiar. Un semental pot acompanyar els broodmares seguits per mantenir la cohesió del ramat i evitar que es barregi amb els ramats de les altres pistes75. El comportament dels ramats transhumants de Merens és intermedi entre cavalls domèstics i salvatges.76.

Dia Nacional de la Raça de Cavall Mérens

Vista aèria de Bouan,on s'organitza cada any la trobada nacional de la raça.

Les jornades nacionals de la raça de cavall Mérens o les competicions nacionals de la raça de cavall Mérens són una trobada internacional anual de 3 dies de durada on la cria, espectacles i competicions de cavalls Mérens es freguen les espatlles. El festival té lloc cada any a la Praderia Vidal Saint-André, a Bouan, Arieja77.

Utilitza
El Mérens ha estat utilitzat durant molt de temps com un cavall de tir adequat per al treball de lliurament i missatgeria, i com un animal de treball per als camperols locals (especialment els montagnòsics,o agricultors de muntanya).32). És apreciat per horticultors, viticultors del Llenguadoc,jardiners de mercat i longshorewors,que també romanen com a animal de cria per als exèrcits francesos.10 que aprecien la seva sobrietat i resistència32. Treballa a les mines,està empaquetat o aprofitat des que estira les diligències a la regió de l'Arieja9,10. També és reputat com a auxiliar dels contrabandistes,que el porten entre França iEspanya a través de les muntanyes, gràcies al seu sentit de direcció i resistència.10. Transporta principalment fusta i minerals.18.

S'utilitza per donar a llum mules,la mula dels Pirineus és de fet de la travessia d'un baudet català i una euga bretana,Mérens o una altra. Abans de la Primera Guerra Mundial,el departament de l'Arieja comptava fins a mil naixements anuals d'aquestes mules.78.

Senderisme i turisme eqüestre

Presentació d'un Mérens muntat a Amazon a la granja de sementals de Cluny el 2011.

Ara considerat un cavall d'oci versàtil unit a la identitat cultural de la seva regió d'origen, el Mérens fa una bona muntanya de TREC,caminada i senderisme3 malgrat la seva mida petita, perquè és capaç de portar un home adult. Els seus orígens la fan franca i molt segura, especialment a la muntanya63. Stéphane Bigot va fer una travessia dels Pirineus amb un Mérens, el 199832. El Mérens es classifica regularment al Campionat francès de TREC3, com el 1998 quan va acabar segon al Campionat d'Europa32.

Diverses estructures turístiques ofereixen ara excursions a les muntanyes del'Arieja a la part posterior dels cavalls

Mérens, la xarxa de senders eqüestre de la regió inclou més de 1.000 km i els professionals del turisme eqüestre ofereixen estades i paquets de senderisme79. Els centres eqüestris potencien aquest cavall oferint una cavalleria composta exclusivament per Mérens80.

Esport

Carruatge tradicional amb dos Mérens, presentat al Saló del Cavall de París el 2009.

Es tracta principalment d'arnès (esportiu o tradicional70) i en acrobàcies que el Mérens s'ha distingit per guanyar diversos premis. Apache de Noreyas és campió de França d'acrobàcia el 19993. El Mérens també té deu títols de campió de França d'arnès70. El líder Didier Dupuis ha acabat diverses vegades finalista del campionat francès de carruatge a dos amb el seu Mérens, el 1993 entre d'altres55.

Pot provar la seva mà enresistència, salt d'espectacle, doma i vestit de nivell curt gràcies a les seves qualitats de cavall de sella.55. Merlin du Trottis i la seva genet Mylène Navarro van ser campions de doma sènior amateur 3 francesos el 200881.

Treball i altres usos
Molts centresd'equinoteràpia ja l'han adoptat, i pot trobar alguns usos en diversos treballs agrícoles, així com en el skidding,on la seva agilitat li permet accedir a zones a les quals les màquines no poden arribar.3,63. Un jove Mérens també ha estat provat amb èxit en el lliscament de les regions boscoses del'Arieja82. Una brigada eqüestri de la gendarmeria i la policia muntada també l'utilitzen per a la vigilància a cavall83,84,85. Més anecdòtic és la cria d'eugues de Merens per a la seva llet,que permet després la fabricació de productes derivats com xampús, sabó i càpsules86. Se sap que la raça és un bon productor de llet.39.

Difusió del bestiar

Cavalls mérens als estanys de Bassiès.

Els merens són una raça amb difusió europea, que no es considera en perill d'extinció.87. A més, el llibre Equine Science (4a edició de 2012) el situa entre les races de poni poc conegudes a nivell internacional.88.

A França
Cada any, durant l'última setmana d'agost, se celebra la trobada de Bouan,a l'Arieja,una cita ineludible per als entusiastes de Mérens. Aquest cavall també es presenta regularment al Saló del Cavall de París i al Saló Agrícola55. Si els Mérens es crien amb més freqüència a l'Arieja extensament a l'aire lliure durant tot l'any, no tots realitzen transhumància. Els cavalls més propers al tipus original i la seva forma de vida es troben en valls entre les altes muntanyes pirinenques, properes al Principat d'Andorra.17.

La mà d'obra és molt petita. A França, el 2002, al voltant d'un miler d'eugues Mérens sobresurt per 90 sementals actius.70.

Any198319901993199520012014

Nombre francès de cavalls Mérens39
Menys de 505
Menys de 677
Menys de 1189
Menys de 1189
Menys de 7010
1268

El nombre de cries es va estabilitzar a principis del segle xxi al voltant de 1.500 broodmares per a 150 sementals actius, i 500 naixements per any. El 2006 es van registrar 455 nous naixements, 1.051 eugues sobresortides i 89 sementals llistats en activitat, per a 306 criadors i el 2% del total de cavalls de sang francesos.70, el terme criador s'aplica a qualsevol titular d'almenys una euga posada per a la cria. Un estudi genètic realitzat el 2008 en col·laboració ambINRA considera el tipus original de la raça com a "en perill". Suggereix que els Mérens s'han de posar en la conservació prioritària per tal de mantenir al màxim la diversitat genètica de la població francesa.89.

Any19801986199019962000200120022003200420052006200720082009201020 11

Nombre de naixements a França1
214
361
400
704
710
624
648
638
484
513
502
523
533
522
503
423

La majoria dels criadors mérens encara es troben a l'Arieja,el bressol tradicional de la raça, però aquest petit cavall negre està ara molt estès a gairebé totes les regions de França,inclosos els Alps,les Cevenes,el centre,el massís central il'illa de França.40,70.

Als Països Baixos
Després de França, els Països Baixos tenen el ramat més gran registrat de cavalls Merens. La raça és reconeguda i la seva cria és molt activa90. El cens neerlandès transmès a la FAO va informar de menys de 26 cavalls el 2001, 327 el 2006 i 633 el 2009. En el mateix any, hi havia 8 sementals reproductors i 370 femelles capaces de reproduir-se als Països Baixos.54.

A Itàlia

A Itàlia,la raça també és reconeguda.70. És l'única raça d'origen estranger entre les races de distribució limitada reconegudes per l'AIA, l'associació nacional de criadors italians. La raça està present principalment al nord-oest del país, a les províncies de Coni i Torí.91. En el passat, s'ha estès a altres regions muntanyoses com les valls de Bèrgam i Trento. El registre de races es conserva a Coni2. Encara que petita, la població italiana de cavalls Merens no és negligible i aquest nombre ha augmentat significativament en els últims anys. El 2010, el cens transmès a la FAO va informar de 113 cavalls. El 2013, s'enumeren 303 cavalls, incloent 7 sementals reproductors i 66 broodmares.92.

A Bèlgica

A Bèlgica,l'associació sense ànim de lucre del cavall Mérens existeix des del 3 de juny de 2005. És reconegut pel Ministeri d'Agricultura belga com un llibre de semental del 3 d'agost de 2006. El llibre de semental francès ha signat un acord amb el belga reconeixent-lo oficialment com una noia de semental com a part integral del llibre francès del cavall de Mérens.93. El nombre de mérens a Bèlgica és, però, baix: la FAO compta entre 14 i 21 cavalls el 2012, entre 28 i 42 el 201394.

Altres països

A Alemanya, la raça va ser importada i té un llibre de semental actiu. Els cavalls són, però, molt pocs, el cens precís realitzat entre 1997 i 2013 informant de la presència de 14 a 29 cavalls de Mérens en aquest país. El 2013, només s'enumeren 16 cavalls, inclosos 3 sementals reproductors.95. Trobem els Mérens a Suïssa96, un país que ha estructurat la seva ramaderia i compta amb organismes reconeguts1, i a la República Txeca. Aquest cavall també s'exporta a l'Índia i Tunísia.32.

Cultura popular

Menys popular que el cavall de la Camarga i el seu famós representant Crin-Blanc,el Mérens és més conegut localment per les històries transmeses entre l'Arieja. Un llibre infantil explica les aventures d'una nena anomenada Justine i Tamina durant la transhumància dels cavalls.97. La novel·la L'Ariégeoise explica la vida quotidiana a la regió en el moment en què els exèrcits van requisar els cavalls Mérens per a la guerra.98. Es va unir a algunes novel·les camperoles regionals.99.

Notes i referències

? Revenir plus haut en :ha b c d e f g h i i j SHERPA, "Le Cheval de Mérens" [archive], Les Haras Nationaux,desembre de 2010 (consultat el 8 de setembre de 2011)
? Revenir plus haut en :ha b c d e f i g Patrick Falcone, "Regulation du stud-book de la race Mérens" [archive] [PDF], Les Haras Nationaux (consultat el 18 de setembre de 2012)
? Revenir plus haut en :ha b c d e f g h i j k l m n o p q r s et t "Le Mérens" [archive], on http://www.chevaldemerens.com/ [archive], SHERPA (consultat el 7 de desembre de 2009)
? Revenir plus haut en :ha i b Salies i Loubès 1982, p. 301.
? Revenir plus haut en :ha b c i d Hercy y Halm 2003
? Batalla 2008, p. 83; 86
? Nel 2006, pàg. 37
? Vidal Saint-André i Gasc 2010, p. 9
? Revenir plus haut en :ha b c d e f g h i i j Batalla 2008, p. 84
? Revenir plus haut en :ha b c d i e Collectif 2002, p. 48
? Prunet 1956,citat per Maurice Hontang a Psychologie du cheval: sa personnalité,Bibliothèque scientifique, édition 2, Payot, 1972, p. 101
? Hendricks i Dent 2007, p. 282
? (es) Jesús Ignacio Fernández Domingo, El caballo y el derecho civil, Editorial Reus, 2010, (ISBN 8429016082 et 9788429016086), p. 22
? (es) Doctor Jesús María Martínez Sáiz, Estudio de la variabilidad genética de la raza equina el caballo Losino, Tesis doctorales - Universidad de Murcia, 2004, (ISBN 8483714469 et9788483714461), p. 180
? (ca) L. J. Royo, I. Álvarez, A. Beja-Pereira i A. Molina, "Els orígens dels cavalls ibèrics avaluats a través de l'ADN mitocondrial", Journal of Heredity, vol. 96, 1er novembre de 2005, pp. 663–669 (ISSN 0022-1503 i 1465-7333, PMID 16251517, DOI 10.1093/jhered/esi116, llegiten línia [arxiu], consultat el 5 de març de 2016)
? Bulletin des Académie & Société lorraines des sciences, vol. 28-30, Bibliothèque de l'Académie et Société lorraines des Sciences, 1989 (readonline [archive])
? Revenir plus haut en :ha b c d e f g h i j k i l Eduards 2006, pàg. 250
? Revenir plus haut en :ha i b Bongianni 1988, p. 150
? Centre Nacional d'Estudis Càtars 1992, p. 116
? Françoise &dany BALD, "La saga du mérengais" [archive], on http://www.merens-pferde.de/ [archive] (consultat el 16 de desembre de 2009)

? Centre Nacional d'Estudis Càtars 1992, p. 118
? Prunet 1956, citat per Vidal Saint-André i Gasc 2010, p. 11
? Centre Nacional d'Estudis Càtars 1992, p. 124
? Vidal Saint-André i Gasc 2010, p. 11
? Association Pyrénéenne, Toulouse, Revue des Pyrénées, vol. 2, E. Privat., 1890 (llegit en línia [archive]), p. 511
? Vidal Saint-André i Gasc 2010, p. 12
? Lucien-Jean Bord i Jean-Pierre Mugg, La chasse au Moyen Âge: Occident latin, VIe-XVe siècle, Le gerfaut, 2008, 356 p. (ISBN 9782351910368, llegiu en línia [archive]), p. 233
? Vidal Saint-André i Gasc 2010, p. 16
? Vidal Saint-André i Gasc 2010, pp. 18-19
? Vidal Saint-André i Gasc 2010, p. 19
? Centre Nacional d'Estudis Càtars 1992, p. 115
? Revenir plus haut en :ha b c d e f g h i i "Le Cheval de Mérens, prince noir des Pyrénées" (arxiu), el http://www.ariege.com/ [archive] (consultat el 16 de desembre de 2009)
? "Merens Pony" [arxiu], a la Universitat Estatal d'Oklahoma (consultat el 15 de desembrede 2007)
? Vidal Saint-André i Gasc 2010, p. 20
? Jules Trousset, Grande Encyclopédie Illustrée d'économie domestique, Anthème Fayard, París, sense data sinó final de la xixe siècle, tome I, col. 1085-1112.
? Salies i Loubès 1982, p. 300.
? Revenir plus haut en :ha i b Àudio 1995, p. 86.
? Hendricks i Dent 2007, p. 283.
? Revenir plus haut en :ha b c i d ? "Mérens/France" [archive], DAD-IS (consultat el 15 de gener de 2016).
? Revenir plus haut en :ha b c d e f i g Collectif 2002, p. 49.
? Informe sobre l'activitat dels serveis durant l'any 1954,Senegal, 1954 (llegit en línia [arxiu].
? Catherine Ancelet, Les fondamentaux de l'équitation: Galops 1 à 4, Éditions Amphora, 2006, 336 p. (ISBN 9782851807076, read online [archive]), p. 133.
? Chevalier 1985, p. 64.
? Danièle Hervieu-Léger, Métamorphose du religieux en modernité,Grandes conférences de Lyon, PUL, 24 de març de 2006.
? Dominique Allan Michaud, L'avenir de la société alternative: les idées 1968-1990, Éditions L'Harmattan, coll. « Logiques sociales », 1989 (ISBN 2738403026 et 9782738403025), p. 107.
? Vidal Saint-André i Gasc 2010, p. 22.
? Vidal Saint-André i Gasc 2010, p. 24.
? Revenir plus haut en :ha i b Chevalier 1985, p. 75.
? Jean-Pierre Augustin, Territoires et pratiques sportives, vol. 13 de Sud-Ouest Européen, Presses Univ. du Mirail, 2002, 144 p. (ISBN 9782858166701).
? Gentil 2001
? Collectif, Reunió, coll. « Petit Futé », 2011 (ISBN 2746929198 et 9782746929197), p. 368
? "Riding Riding" [archive], on http://www.villagescreoles.re/ [archive] (consultat el 16 de desembre de 2009)
? Jean-Pierre Reymond, Illa de la Reunió, Éditions Marcus, 1997, 64 p. (ISBN 9782713101038,llegit en línia [archive]), p. 22
? Revenir plus haut en :ha i b ? "Mérens paarden/Netherlands" [archive] (consultat el 15 de gener de 2016).
? Revenir plus haut en :ha b c d i e Collectif 2002, p. 50
? François Teneze, Collectif, Le Petit Futé Midi-Pyrénées, Petit Futé, 2008, 646 p. (ISBN9782746921146), p. 121.
? «Els nostres pesos pesants al zoo?» [archive], on www.chevalmag.com, Cheval Magazine,2 de febrer de 2004 (consultat el 3 de juliol de 2020).
? "Merens labellises bio" [archive], on Cheval Magazine (consultat el 15 de desembrede 2009).
? Jean-Louis Savignol, "press review on thebreeding of organic Mérens" [archive], on http://www.merens-ariege.com/ [archive], Haras Picard du Sant (consultat el 16 de desembrede 2009).
? Institut de sciences sociales des religions, Archives de sciences sociales des religions, Numbers 49-50,Centre national de la recherche scientifique (CNRS), 1980 (llegit en línia [archive]), p. 37
? C. Hercy, E. Feuillerac, F. Halm i N. Llàtzer, « Zoom sur les 23 plus belles races », Cheval pratique, no 178, gener 2005, pp. 42-95
? Revenir plus haut en :ha b c d e f g h i j i k Eduards 2006, pàg. 251
? Revenir plus haut en :ha b c d e f g h i i j Batalla 2008, p. 85
? "Ariegeois Horse" [arxiu], on Horse Directory of Australia (consultat el 15 de desembre de2007)
? L.J. Roy, I. Álvarez, I. Fernández, M. Valera, J. Jordana, A. Beja-Pereira, J.P. Gutiérrez, L. Payeras, E. Gómez i F. Goyache, "Freqüències al·lèliques de gens MC1r i ASIP en cavalls ibèrics" en El llibre de resums de la 56a Trobada Anual de l'Associació Europea de Producció Animal,vol. 11, [read online[archive]
? Vidament 2010, pp. 58-59

? Batalla 2006, pàg.
? Joseph Pousset, Agricultura sense principis i mètodes herbicides,France Agricole Éditions, 2003, 703 p. (ISBN 9782912199133, llegit en línia [archive]), p. 303
? Revenir plus haut en :ha b c i d "Cria i cria" [arxiu], a SHERPA (consultat l'11 de desembre de 2009)
? Revenir plus haut en :ha b c d e f i g Batalla 2008, p. 86
? Revenir plus haut en :ha i b "Une association pour la promotion et le rayonnement du Mérens" [archive], on SHERPA (consultat l'11 de desembre de 2009)
? Clergeau 2005
? « Seguint els passos dels Mérens ", Revista Cheval, no 383, octubre de 2003 (llegit enlínia[archive])
? Nel 2006, pàg. 38
? Olivier d'Hont, Techniques et savoirs des communautés rurales: approche ethnographique du développement : Économie et développement, KARTHALA Editions, 2005, 378 p. (ISBN9782845866898, read online [archive]), p. 84
? Prefaci de Xavier Paquin a Thédon 2010
? «80th NATIONAL COMPETITIONS - NATIONAL DAYS OF THE MERENS HORSE BREED - BOUAN» (consultat el 16 d'octubre de 2013)
? "La mula, un animal inclassificable" [archive], on http://www.chevalmag.com/ [archive](consultat el 15 de desembre de 2009)
? «Senderisme a cavall als Pirineus de l'Arieja», el www.ariege.com (consultat l'11 de desembre de 2009)
? "LES LOISIRS - À la découverte du Mérens en France" [archive], on www.chevaldemerens.com, SHERPA (consultat l'11 de desembre de 2009)
? "La REF, la revue de l'équitation, n°101, gener 2009, p. 27" [archive] (consultat el 10 de desembre de 2009)
? Federació Nacional per a la Defensa del Medi Ambient, Naturalesa de Combat, Números 136-143,Federació Nacional per a la Defensa del Medi Ambient, 2002 (readonline [arxiu])
? B. Viaque, "Seguretat a cavall ... À cheval sur la sécurité" in Equ'idée n° 64, 2008, p. 60-61
? J. P. Alzieu, "Les policiers en selle à dos de Mérens" in Mérens,2004, n°47, p.6
? F. Grosrichard, "Mérens' horse resumes service with the gendarmerie" a Le Monde,2002
? «La llet d'euga: descobriment de productes al Domaine de Bibracte els dies 4 i 5 de juliol de 2009!» [archive], on http://www.chevalmag.com/ [archive], Cheval Magazine (consultat el 15 de desembre de 2009).
? Rupak Khadka, "Població mundial de cavalls pel que fa a races i estat de risc", Uppsala, Facultat de Veterinària i Ciències Animals - Departament de Cria i Genètica Animal, 2010 .
? (ca) Rick Parker, Equine Science, Cengage Learning, 13 de gener de 2012, 4e ed., 608 p.(ISBN 1-111-13877-X), p. 63.
? (ca) Grégoire Leroy, Lucille Callède, Etienne Verrier, Jean-Claude Mériaux, Anne Ricard, Coralie Danchin-Burge, Xavier Rognon, «Diversitat genètica d'un gran conjunt de races de cavalls criats a França avaluades pel polimorfisme de microsatèl·lits »,, Evolució de la selecció genètica, no 41 (5), 5 de gener de 2009 (llegit enlínia [archive], consultat el27 de febrer de 2011)
? (nl) "Merens Stamboek" [archive], el www.merensstamboek.nl (consultat l'11 de desembre de 2009).
? (it) "Sezione Mérens" [archive], Associazione Provinciale Allevatori, Coni (consultat el 14 d'abril de 2010).
? "cavallo di Merens/Italy" [archive] (consultat el 15 de gener de 2016).
? (fr)+(nl) "Merens Belgium" [arxiu] (consultat l'11 de desembre de 2009)
? "Poney mérens/Belgium" [archive] (consultat el 15 de gener de 2016).
? "Merens/Germany" [archive] (consultat el 15 de gener de 2016).
? (de) "IG cheval de Mérens" [archive] (consultat l'11 de desembre de 2009)
? Hélène Muller, Tamina, ce été-là...: Avec les chevaux de Mérens dans les Pyrénées, L'école des Loisirs, 2007, 44 p. (ISBN 9782211086004)
? Catherine Armessen, L'Ariégeoise, Éditions Cheminements, 2009 (ISBN 9782844781826)
? Per exemple, Les Premiers Sillons de Jacques Pince at Éditions de Borée el 2003, (ISBN9782844941886), 251 pàgines

Aquest article està parcialment o totalment extret de l'article titulat "Dies Nacionals de la raça de cavall Mérens" (vegeu la llista d'autors).

Annexos

En altres projectes de Wikimedia:

A Wikimedia Commons hi ha contingut multimèdia relatiu a: Mérens

mérens, on Viccionari

Articles relacionats

Llista de races de cavalls a França
Mérens-les-Vals,a l'Ariège département
Castillonnais

Enllaços externs

"Centre national du cheval de Mérens" [archive]
"Fiche des Haras Nationaux sur la race" [archive] [PDF] i "Règlement du stud-book du cheval de Mérens" [archive] [PDF], documents oficials.
(ca) "Mérens/France" [archive], DAD-IS

Bibliografia
: document utilitzat com a font per a aquest article.

Paul Prunet, Le Cheval ariégeois dit de Mérens, thèse de l'École Nationale Vétérinaire d'Alfort, impr. Foulon, 1956, 44 p.
M. Champion, Comportament dels cavalls Mérens sobre gespa d'altitud a festuca paniculata, CERPAM, Centre d'Etudes et de Realisations Pastorales Alpes-Mediterranee, 1982, 59 p.
Anne Paule Marie Milliard, Le cheval ariégeois de Mérens ou l'étude du déclin et du renouveau d'une race équine française, s.n., 1987, 109 p. (readonline [archive])
Muriel Gentil, El cavall de Merens en el desenvolupament econòmic de l'illa de la Reunió,Universitat de la Reunió. UFR de lettres et sciences humaines (Université de defense), 2001, 238 p. (readonline [archive])
Michel Vidal Saint-André i Jean-Louis Gasc, Le Mérens: Prince noir d'Ariège, Loubatières, 17 de novembre de 2010, 152 p. (ISBN 2-86266-605-X et 9782862666051)
Marc Thédon, Le Mérens, cheval d'estive, Éditions Le Pas d'oiseau, 2010, 119 p. (ISBN 2917971134 et 9782917971130)

Enciclopèdies de races

[Bongianni 1988] Maurizio Bongianni (traduït de l'italià per Ardèle Dejey), "Mérens",a La guia de Simon &Schuster sobre cavalls i ponis del món,Simon &Schuster, Inc., 1988, 255 p. (ISBN 0-671-66068-3 i 9780671660680, OCLC 16755485, llegiu en línia [arxiu], p. 149.
Col·lectiu, Cavalls i ponis, Éditions Artemis, 2002, 128 p. (ISBN 9782844160256, llegit en línia [arxiu]), p. 48.
Elwyn Hartley Edwards, Les chevaux, Éditions de Borée, 2006, 272 p. (ISBN 9782844944498, read online [archive]).
Lætitia Bataille, Les poneys: Races et élevage, France Agricole Éditions, 2006, 351 p. (ISBN 9782855571409), p. 110-111
(ca) Bonnie L. Hendricks i Anthony A. Dent, Enciclopèdia Internacional de Races de Cavalls,University of Oklahoma Press, 2007,486 p. (ISBN 9780806138848)
Lætitia Bataille, Races equines de França,France Agricole Éditions, 2008, 286 p. (ISBN 9782855571546, llegiu en línia [arxiu]).
[Bataille et Tsaag Valren 2017] Lætitia Bataille et Amélie Tsaag Valren, Races équines de France, Éditions France Agricole, gener 2017, 2a ed. (1a ed. 2008), 304 p. (ISBN 2-85557-481-1)

Altres obres

Pierre Salies and Régis Loubès, Quand l'Ariège changea de siècle, Milà, 1982, 511 p. (readonline [archive])
Michel Chevalier, L'Ariège, Ouest-France, 1985, 210 p. (llegit enlínia [archive])
Annick Audiot, Races d'hier pour l'élevage de demain : Espaces rurales, Éditions Quae, 1995, 230 p. (ISBN 9782738005816, read online [archive]), p. 86.

Articles de premsa

Centre national d'études cathares, Heresis, vol. 18-21, Le Centre, 1992 (readonline [archive])
C. Douville, « Le Mérens, un cheval de loisir performant », Cheval Magazine, n o 364, 2002, p. 50-53

Christophe Hercy i Frédéric Halm,« Transhumància : marée noire en Ariège », Cheval pratique, desembre de 2003 (readonline [archive])
Serge Farissier, « Le cheval de Mérens », Atout cheval, no 75, 2004, p. 4
Charlotte Clergeau, « Le mérens, rustique des montagnes ou sportif accompli ? », Cheval Magazine, n o 401, avril 2005, p. 56-59 (readonline [archive])
J. P. Alzieu, « Utilisation des qualifications loisirs dans la valorisation d'une race : témoignage du Sherpa Mérens », Equ'idée, no 54, 2005, p. 11 (ISSN 1162-8103)
Noël Nel, « Le prince noir de l'Ariège à l'estive », Cheval-Attitude, no 3, Juillet-août 2006, p. 37-38 (readonline [archive])
P. Soleille, « Analyse de l'impact des qualifications loisirs sur la commercialisation du cheval de mérens », Equ'idée, no 57, 2006, p. 8-11 (ISSN 1162-8103)
Serge Farissier, « Le cheval de mérens : un prince au sommet », La Revue technique du cheval, n o 11, 2007, p. 24-27
C. Larcher, « Le cheval mérens, un pied sûr dans le loisir », Equ'idée, no 64, 2008, p. 72-73 (ISSN 1162-8103)
C. Dunod, « Mérens prestige », La Revue technique du cheval, no 17, 2008, p. 12-17
Marianne Vidament, « Le tempérament des chevaux de Mérens : de nouvelles données à la disposition des éleveurs et des propriétaires », Equ'idée, n o 70, 2010, p. 58-59 (ISSN 1162-8103)
Amélie Tsaag Valren, « La sélection du Mérens, du Haflinger et du Fjord : du montagnard au sportif », Cheval Savoir, n o 43, Mai 2013 (readonline [archive])